

Szigeti Attila

GO TO LONDON!!! S.O.S

**LÉPÉSRŐL - LÉPÉSRE,
A KEZDETEKTŐL - AZ ÚJ ÉLETIG!**

 Publio

Go to London!!! S.O.S.

Lépésről - Lépésre, a kezdetektől - az új életig!

Szigeti Attila

2015

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

Köszönetnyilvánítás jó és rossz akaróimnak:

Nem egy szokványos köszönet nyilvánítást olvashatsz. Először is imádott feleségemnek Andikámnak köszönöm meg hogy kitartott mellettem, akkor is amikor jól mentek a dolgaim, és akkor is kőkeményen kitartott mellettem amikor nagyon nemmentek a dolgok, amikor elvesztettem a családi házam, amikor sikeresen csődbe ment a vállalkozásom. Ha valaki akkor ő lehetett volna az egyedüli személy aki azt mondhatja, hogy „kész, ennyi volt, elhagylak”. De Andikám mégis csak kitartott mellettem, és örök hálám neki, mert nélküle bizony most nem itt tartanék ahol, hanem valószínűleg egy utcai sikátorban szenvednék. Köszönöm az én kislányomnak is Bogikának, aki bizony nem titkolva, kellő mennyiségű motivációval szolgált nekem, hogy ne adjam fel sose, és ha még mindig az élet a földbe döngöl, legyen elegendő energiám ahhoz hogy felálljak, és tovább folytassam az utam!

Másodsorban köszönöm a rossz akaróimnak, akik sosem bíztak bennem, és kinevettek akkor amikor földre kerültem, és elvesztettem mindenem. Nem volt könnyű felállni, de a sok negatív kritika megerősített. Csak erősebbé tették. Illetve volt még egy „brancs” akiknél első alkalommal laktam Londonban. Ők még máig nem tisztázott okokból, (elméletileg van 1 ok, de gyakorlatilag senki sem mondott semmit a szemembe) megszavazás azaz... kiszavazás alapján döntöttek, hogy hagyjam el a lakást, és ebből kifolyólag 1 napra hajléktalanná is váltam az őszi londoni időszakban. Tudom, hogy nem hiszed el ezeket a sorokat, pedig igazak, nem tudom a valódi háttér okokat. Nem voltam trehány, nem hagytam szét a cuccaim, sőt még takarítottam is, és mosogattam a többiek után. Az is igaz hogy egyszer megbántottam egyik lakótársamat, nyomda festéket nem tűró szavakkal, de többször is elnézést kértem utána. Az is igaz hogy 1,5 heti lakbérrel tartoztam, de mivel már volt munkám, ezért nem állt fenn az ellógás. Pláne hogy a főbérő ismert is. Ezeket a hibákat elismerem. Bármennyire is nem hiszed el, de nem tudom a konkrét okokat. De a lényeg, hogy sokat tanultam, és abban a „sötét” órákban amikor a metró volt az otthonom, és ott aludtam akkor kellő erőt kaptam az élettől. Most már többet keresek mint egykori lakótársaim, és ők még mindig a napi 10-12 órát dolgoznak. Így utólag tényleg csak köszönetet tudok mondani nekik is! Ugyanis az élet (most így már utólag) lehetőségek tucat útjait tárta fel előttem, nekem csak el kellett döntenem, hogy melyiken induljak el. Pozitív értelemben hálás vagyok mindenkinek, akik valamilyen úton módon szerepet vállaltak az életemben. Most épp az egyik utam végéhez értem, hogy megírjam ezt a könyvet, segítve azon embereknek akik terveznek kijönni Angliába. Leírok minden lépést egymás után, mit és hogyan kell csinálni. Sok pofont kaptam az élettől is, az emberektől is, és Angliától is. Ez a tudást, és tapasztalatokat akarom most átadni neked, hogy neked már ne kelljen azokat a hibákat elkövetni, amiket én, vagy társaim követtek el, pusztán tudatlanságból!

Előszó helyett előtörténet:

Mivel az emberek többsége aki olvas szereti átugrani az olvasás közben az „előszó” részt, ezért én ezt kihagyom, és rögtön lépnek is történetem kezdetéhez!

Engedd meg kedves barátom, hogy tegező módban írjam soraimat.

Sok dologról fogok írni, és megosztom személyes tapasztalataimat is, és szándékom, hogy könnyen érthető, baráti „beszélgetős” módban írjak.

Történetem 2014 kora őszén kezdődött. Akkor voltam 30 éves, házas, és egy kislány apukája. Röpké 30 évem felét otthon, Zentán, szülővárosomban töltöttem. Ez Szegedtől egy röpké órára található Szerbiában. Régi szleng nevén: „jugó”. Életem másik felét Szegeden töltöttem, ahol tanultam, éltem, dolgoztam, majd hazaköltöztem.

Otthon aztán sok mindennel foglalkoztam, sok mindenbe „belekóstoltam”. A kétkezi munkától, az értékesítésig, majd vállalkozásig sok mindenben kipróbáltam magam.

Majd 2014 nyarán, amikor sikeresen csődöt jelentettem, nem maradt más választásom, mint hogy ha már el kell mennem dolgozni, akkor legalább a fizetésem ne egy szerbiai, se egy magyarországi minimál bér legyen, hanem keressek annyit legalább amiből a megélhetéseim mellett, plusz a családnak az eltartásán felül el tudjam kezdeni törleszteni az adósságaimat is! Nem tudom hogy neked van-e tartozásod? Amennyiben igen, akkor megértelek, és tudom milyen érzés.

Nem tudom, hogy Te kedves barátom hogy állsz az anyagiakkal? Nem tudom, hogy milyen tartozásaid vannak, nem tudom azt sem hogy állsz a „frank”os dolgokkal, vagy hogy nem, de abban biztos vagyok valami ok vagy okok miatt töröd a fejed azon hogy elhagyod otthonod, és változtatsz pár dolgon, amik között egy „új élet” kezdete is szerepel.

Erős a gyanúm, hogy ezt a bizonyos életet pedig Angliában akarok elkezdni. Ezt onnan gondolom, hogy olvasod ezt a könyvet!

Én is meghoztam ezt a döntést! Most már Londonban élek, dolgozok, és mellette építem a vállalkozásomat! Azt mondják Amerika a lehetőségek országa! Ha csak a mozifilmekre hagyatkozok, akkor én is ezt vallom. Való világban nem tudom, mert nem ismerem az amerikai „feelinget”. Ellenben azt már tudom, hogy Anglia szintén a lehetőségek országa. Nem csak a munkalehetőség országa, hanem a vállalkozások lehetősége is. De nyugodj meg, én ebben a könyvben a vállalkozást mellőzni fogom. Felkészítelek arra hogy milyen az itteni élet, hogyan tudsz itt érvényesülni, és hogyan tudod elkezdni az új életedet!

Még mielőtt belevágnék a lényegbe, egy pár gondolatot megosztok veled, magamról, ez azért fontos, hogy leírjam, mert köze van a jelenlegi életemhez is. Idestova már 6 éve foglalkozom, az önfejlesztéssel. Volt hogy írtak rólam, egy hálózati értékesítéssel foglalkozó cég, és volt hogy tréningeket tartottam. Pozitív szemléletű embernek tartom magam. Igaz a pozitív gondolkodással semmilyen problémát nem lehet orvosolni. De fontos a minden napokhoz. Amikor megindultam Angliába ez a bizonyos pozitív szemléletmód elkísért. Ennek köszönhetem, hogy először egy infóanyagot, majd utána ezt a könyvet létrehoztam! Nézzük

hát akkor, pontosan miért is született meg ez a könyv?

2014 ősz: Londoni élet, avagy hogyan is kezdődött?

Bekell vallanom, régebben kacérkodtam a gondolattal, hogy meg kellene nézni, hogy milyen is az angliai élet, de a család gondolata, mindig is visszatartott. Majd jött egy totális csőd, amikor elveszítettem a családi házam, pár rossz döntésem miatt. Ekkor már a gondolataim valósággá váltak. Már nem csak „kacérkodtam” a gondolattal, hanem döntést kellett hoznom. Foszlány információim voltak a „hol kezdjem, hogyan kezdjem” dolgokkal, de mivel olyan helyzetben voltam mint a székely kutyája, tudtam hogy lépnem kell. Csak hogy értsd, az egyik székely elmegy meglátogatni a rokonát. Leülnek, beszélgetnek, közben egyet nyüszít a kutyája. Nem foglalkoznak vele, beszélgetnek tovább, hirtelen még egyszer nyüszít. Továbbra sem foglalkoznak vele, beszélgetnek tovább, mire aztán harmadjára is felnyüszít, megkérezi a gazdját,

- „te komám, hát miért nyüszít a kutyád?”

- „Hát mert szögbe feküdt!” - jön a válasz.

- „és miért nem kel fel a kutyád, ha már belefeküdt?”

- „há azé mert még nem fáj neki eléggé”

Annó ezt a tanmesét egy tréneről hallottam, érdekesnek tartottam, de nem fogtam fel igazából a lényegét. Aztán kiderült hogy vannak nekem is „fájó” pontjaim, nincs minden rendben az életemmel, de igazából, sosem fáj annyira a helyzet, hogy „megmozduljak”. Kellett hozzá egy totális csőd, hogy felálljak, és meginduljak. Nemtudom te hogy állsz, ezzel a témával, de abban biztos vagyok, mivel már tapasztaltam, ha még csak „gondolkodsz” „lehet hogy...” stb gondolataid vannak, akkor igazából neked sem fáj eléggé, illetve nem szúr még kellő mértékben a te szög. Nekem akkor húsíg hatolt, és tudtam hogy el kell indulnom. „szúrt a szög”, viszonylag kevés időm volt rá, hogy mindent leszervezzek, mint írtam kevés információm volt, amik voltak, azok innen onnan jöttek. Ekkor jött egy váratlan információ barátom Feri, aki már egy ideje kint élt Londonban hazatért látogatóba. Meg is hívtam, magamhoz egy gyorstalpaló beszélgetésre, hogy válaszokat kapjak kb. fél millió kérdésemre.

Hogy szerencsének mondhatom-e? Valószínűleg azt gondold, hogy szerencse, vagy jó időben voltam jó helyen, de lényeg, hogy a beszélgetésünk során, jött Feritől egy egyszerű gondolat.

„Ahelyett hogy rád zúdítanék minden információt, gyere ki, ott tudsz lakni nálam, mert szobatársam nem rég költözött el, a többit meg majd gyakorlatban megtanulod”

Pf. Ennyi? Minden feszültség ami bennem volt megszűnt létezni. A sok kérdésre amik megválaszolásra vártak helyben fognak megoldódni. Két héttel később már Londonban találtam magam, és eljött számomra az új életem első napja!

Infótermék és A könyv:

Nem tudom kedves barátom te hogy állsz idővel, vagy hogy nem. Nekem nem volt elég időm, hogy mindennek utána járjak. Cselekednem kellett, és lépni. Első érdekesség aminek köszönhető az írásomat, pár héttel később kezdődött amikor már kint voltam. Az ismert Facebookon ekkor tüntettem fel hogy Londonba költöztem. Mondanom sem kell, hogy minden ismerősöm, barátom meglepődött, és furcsálkodott. Időm sem volt „búcsú bulit” szervezni. Nem is mondtam az embereknek. Az érdekesség az volt hogy tucatnyi emberke írt rám, olyan kérdéseket feltéve amiket én anno tettem fel hébe hóba az én ismerőseimnek. Az itteni életről, munkalehetőségekről, stb. Ekkor még annyira nem foglalkoztam a témával, hiszen csak pár hete voltam kint, alig tudtam még pár dolgot. Évek során, az önfejlesztéseknek köszönhetően, többek között egy bizonyos önbizalomra is szert tettem. Könnyen ismerkedő vagyok. Azon a környéken ahol laktam legelőször viszonylag lehet azt állítani, hogy sok magyar lakta terület volt (Wood Green - London). Ennek pusztán az volt az oka, mert „gettó negyed”, és a lakberek olcsónak számítanak, még londoni mércével is számolva.

Az utcán sétálva, parkban ülve, lehet hallani magyar beszédet (de most ezt komolyan mondom!)

Szóval a könnyen ismerkedésemnek köszönve nem okozott problémát új ismeretségekre szert tenni. Először nem is magamtól kérdeztem, hanem az új barátok maguktól mondták, hogy egy ideje kint vannak, és milyen sokan kérdezik őket is a szokásos dolgokról. Akkor gyulladt ki fény a fejemben, amikor valakit láttam, hogy a telefonján éppen fészbukkol egy ismerőseivel, és taglalja a válaszokat a kérdésekre.

Őszintén akarom írni a soraimat. Láttam is, és mondták is az emberek, hogy már egy kicsit unalmas is nekik mindig írogatni a kérdésekre, mert elveszi az idejüket. Ez nálam is így volt. Amikor láttak, hogy elérhető vagyok online akkor rám is rám írtak, az első pár embernél még én is nagy hévvel írtam vissza, és adtam válaszokat. De már amikor sokadjára kellett ismételnem magam, már nekem is kezdett unalmassá válni. Mivel alapszinten segítőkész, empatikus ember vagyok (szociális munkásként végeztem Szegeden) ezért nem akartam olyan embertől megvonni a segítséget, aki kéri, de azt sem akartam, hogy sok időm elmenjen a chatelgetésekre! Megszületett a Go To London!!! S.O.S. Infótermék, és Hírlevél Sorozat! 2 hónapom ment rá, hogy megterveztem mindent, kidolgoztam, feldolgoztam a kérdőíveket (később megemlítem részletesen), utánajártam minden információnak, közben én is tanultam. Legelső lépésem az volt hogy készítettem egy készítettem egy kérdőívet!

Ezt a kérdőívet itt találod:

https://docs.google.com/forms/d/1_qP-OetDbVLY32-n1p4VWzohHafdpbDIYiFppMm3w8A/viewform

Különböző csoportokban megosztottam, majd mintegy 300 ember ki is töltötte, és be kell, hogy valljam, sok meglepő választ, volt „hajamat fogom” állapotom. Illetve a legvégén volt egy összefoglaló statisztikai anyagom. Mindenek előtt tisztázzunk még egy dolgot! Ezt még a legelején!

Angliában (de szerintem máshol sem) nincs kolbászból a kerítés! Nincs ingyen pénz, először az embernek dolgoznia kell, el kell adnia az idejét, cserébe a fizetésért. Vannak más utak is természetesen, de azok az utak, nem ebben a könyvben fognak megjelenni. Nem egyszerű, és nem is könnyű a kezdet, de ezt tudod te is. Mindig az eleje a legnehezebb.

Múlt - jelen - jövő:

Könyvemet három fő csoportra osztom. Múltról lesz pár gondolatom, majd a jelenről, és végül a jövőről is ejtek pár szót! Vegyük a múltat. Valami történt a múltadban, valami ami nem teljesen pozitív hatást hozott a mostani jelenedbe. Hiszen ha minden rendben lenne körülötted, akkor valljuk be őszintén, nem olvasnád a könyvem, és nem keresnél válaszokat egy új élet kezdéséhez! Részletesen leírok neked mindent, hogy mit kell tenned akkor még amikor otthon vagy, pontosabban milyen előkészületeket kell tenned. Amikor ki lett vesézve ez a téma, már rá tudunk térni az angliai életre, lehetőségekre. A legvégén pedig szót ejtek a jövőről. Kezdjük hát el! Jó olvasást kívánok!

1. Bevezető

- A.) Ki vagyok?
- B.) Miért csináltam a Go To London!!! S.O.S. Infóterméket?
- C.) Statisztika

A.) Ki vagyok? Szigeti Attila, avagy csak egyszerűen Sixi.

Igaz hogy említettem pár mondatot magamról, de most összegzem röviden eddigi életem:

- 30 évvel ezelőtt születtem Zentán (Vajdaságban - Szerbia)
- Szociális munkásként végeztem Szegeden
- A Siker Hullámhosszán - Bestseller üzleti-motivációs könyv társszerzője
- Az életed mérföldköve - Karrier tervezés-motivációs könyv társszerzője
- Go To London!!! S.O.S. - Infótermék és Hírlevélsorozat megalkotója
- Hobbim: a személyiségfejlesztés, olvasás, gondolkodás
- Online, és offline hálózatépítés, és marketing
- Hála Mosoly kártya „mozgalom” megalkotója
- www.penzgepezet.com - tulajdonosa
- www.gotolondonsos.info - tulajdonosa

B.) Miért csináltam az infóterméket?

Levegylem a TE válladról a problémát, és *IDŐT, ENERGIÁT, PÉNZT* takarítsak meg.

Össze gyűjtöttem minden információt, attól a ponttól kezdve hogy „megfogam” a fejedben az hogy „kikellene” jönni Angliába dolgozni, új életet kezdeni, egészen addig a pontig, hogy már itt vagy, és dolgozol! Az eddigi tapasztalatokból tudsz tanulni, és felkészülni, így *gyorsabban és könnyebben* tudod indítani a „következő” életedet!

Akik viszont már kint vannak Angliában, ők ezek után már csak egyszerűen el tudják küldeni az őket kérdező ismerőseiknek, barátjaiknak, rokonaiknak az anyagot!

LIKEold a közösségünket!

C.) Statisztika

Reprezentatív felmérést végeztem az Angliában kint élő, dolgozó magyarok körében.

Az űrlapot nem zártam le, és nem is fogom.

Amennyiben ismersz kint élő magyarokat, küldd el nekik is, hogy töltsék ki, csak pár percet vesz igénybe, de a válaszukból mindannyian tanulni tudunk.

Angliában akit ismersz barátot/rokont/ismerőst, küldd el nekik az itt található linket, mivel nem akarom szándékosan lezárni a felmérést, folyamatosan töltsék ki az emberek, mert ezzel is hozzá tudjuk egymást segíteni az információkhoz!

Űrlap linkje: